

Klachtennummer 2011 Z-02 Het inzicht van de school in dyslexieproblematiek. De begeleiding van de leerling. De dossiervorming. De communicatie met de ouders. Klacht deels gegrond en deels ongegrond.

Advies LKC KO van 19 oktober 2011

De zoon van klager is in zijn dyslexie onvoldoende ondersteund door de school

De klacht is afkomstig van mevrouw A, moeder van de minderjarige B, gewezen leerling van de C-basisschool. Zij is gericht tegen de directie van de C-basisschool en tegen de directie van het bevoegd gezag.

Inhoud van de klacht

B heeft van 2004 tot 2010 op de C-basisschool gezeten. Hij is dyslectisch. De school is met die dyslexie niet adequaat omgegaan.

Aan het eind van groep 3 vermoedde B's toenmalige leerkracht dat er sprake was van een taalprobleem bij B.

In groep 5 werd er voor B gewerkt met handelingsplannen. Er was ook begonnen met remedial teaching. Ondersteuning van Edux, een bureau dat werkzaam is op het gebied van leerlingenzorg, zou volgens de school eventueel kunnen worden ingeroepen. Toen B in groep 8 zat, moest hij bij het lezen zijn av-niveau halen. Er werd geen rekening mee gehouden dat dit slecht uitwerkt voor kinderen met dyslexieproblematiek.

Toen B's ouders hun eigen kind niet konden herkennen in de resultaten van de NIO-toets, hebben zij het initiatief niet meer bij de school gelaten. Zij zijn toen zelf stappen gaan zetten om hulp voor B te krijgen. Zij hebben hem laten testen door een erkend bureau. Die test wees uit dat er bij hem sprake was van een zware dyslexievorm en een concentratiestoornis.

Er is toen op initiatief van de ouders onmiddellijk bij een logopediste gestart met een programma, gericht op dyslexie.

Gedurende de zomervakantie van 2010 is B ondersteund door een orthopedagogisch bureau. Die steun is gedurende de eerste drie maanden van zijn middelbare schooltijd voortgezet.

De begeleiding van de middelbare school waarop B nu zit, voldoet wel aan kwaliteitsvereisten. Klager kan tot geen andere bevinding komen dan dat de school nalatig is geweest in het onderkennen van B's moeilijkheden, met name zijn dyslexie, en in het daarin begeleiden van hem.

Het heeft de school ontbroken aan deskundigheid op het gebied van dyslexie en dyscalculi. De school heeft daardoor geen zicht gehad op de oorzaak van het ontstaan van B's concentratiestoornissen en zijn faalangst. Daardoor zijn ernstige fouten gemaakt.

De communicatie met B's ouders heeft te wensen overgelaten. Zij hebben van de school niet de informatie gekregen die zij nodig hadden. Zij zijn ook niet op de juiste wijze ondersteund. Een aanspreekpunt was er voor hen niet. Uit het leerling-dossier van B komt zijn problematiek onvoldoende uit de verf. Datgene wat de ouders hebben ingebracht, is onvolledig vastgelegd.

Excuses zijn door de schooldirectie niet aangeboden. Er is slechts aangegeven dat de communicatie beter had gekund.

Het oordeel van de Commissie

De Commissie onderscheidt de volgende onderdelen in de klacht:

1. Het inzicht van de school in dyslexieproblematiek.
2. De wijze waarop B is begeleid
3. De dossiervorming
4. De communicatie met de ouders van B

Ad. 1. Er is de Commissie niet gebleken dat de school te weinig inzicht heeft gehad op het terrein van dyslexie nu klager, naar het oordeel van de Commissie, niet overtuigend aan

heeft gegeven dat kennis van dyslexie en het omgaan daarmee op C-school in onvoldoende mate aanwezig is.

Er is een leerkracht speciaal onderwijs met als afstudeerrichting remedial teaching intensief bij de begeleiding van B betrokken geweest. In het schooljaar 2007/2008 is het voltallige team bijgeschoold op het landelijk protocol dyslexie.

Ten aanzien van dit onderdeel verklaart de Commissie de klacht ongegrond.

Ad.2. Namens de school is ingebracht wat zij B aan bijzondere begeleiding heeft geboden.

Weliswaar stond voor de school niet vast dat er sprake was van dyslexie, maar zij heeft aannemelijk kunnen maken dat zij oog heeft gehad voor de moeilijkheden waarmee B werd geconfronteerd. Aangevoerd is dat het voor de begeleiding van basisschoolleerlingen met leesmoeilijkheden niet uitmaakt of die hun oorzaak vinden in dyslexie dan wel in andere problematiek. De bijzondere ondersteuning is dezelfde.

Een reden voor de school om bij een leerling onderzoek te doen verrichten naar dyslexie kan gelegen zijn in het gegeven dat de bijzondere begeleiding van de school zelf tekort blijkt te schieten. Een school kan op grond van haar deskundigheid die beleidslijn hanteren.

Naar het oordeel van de Commissie heeft de school in haar begeleiding van B gehandeld als van een school in vergelijkbare omstandigheden verwacht kan worden.

De Commissie verklaart ten aanzien van dit onderdeel de klacht ongegrond.

Ad 3. Namens de school is toegegeven dat mede naar aanleiding van deze klacht door de school in de verslaglegging en de dossiervorming noodzakelijke verbeteringen zijn, dan wel zullen worden doorgevoerd. Met name is in dit verband van belang dat voortaan in het te vormen elektronische leerlingendossier de handelingsplannen, toetsresultaten en de verslagen van gesprekken met ouders worden opgeslagen en beheerd.

De Commissie verklaart het onderdeel van de klacht, waarin naar voren wordt gebracht dat de vorming van het leerling-dossier van B haperingen heeft vertoond, gegrond.

Ad 4. Namens de school is toegegeven dat zij er niet in is geslaagd om aan B's ouders duidelijk te maken waarom bepaalde acties wel of niet zijn ingezet. Blijkens een intern bericht van de huidige directeur, gericht aan het bestuur van het bevoegd gezag, had er meer helderheid moeten zijn in de samenhang tussen de resultaten van B en het besluit om hem niet te onderwerpen aan een onderzoek naar dyslexie. Ook had volgens die notitie de wijze waarop de remedial teaching is vormgegeven, beter uitgelegd moeten worden aan B's ouders.

De Commissie verklaart het onderdeel van de klacht dat betrekking heeft op de communicatie met de ouders van B gegrond, in die zin dat hun niet duidelijk is gemaakt welke stappen voor B zijn gezet en wat daarvoor de beweegredenen waren.